

Γράφει ο
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ
ΒΕΛΙΟΣ

ΜΙΑ ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΟ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΑΣΟΚ

Η ΠΑΡΑΙΤΗΣΗ του κ. Κώστα Σημίτη αποτελεί, αναμφίβολα, ένα πολυσήμαντο πολιτικό γεγονός που έδωσε – και θα δώσει ακόμα – εύκολη τροφή στην κομματική εκμετάλλευση και στις δημοσιογραφικές προσοδύρες. Τροφή μασημένη στην πραγματικότητα, αφού η ίδια η δήλωση παραίτησης του μέχρι προ τριημέρου υπουργού Εθνικής Οικονομίας αποτελεί έναν τεχνοκρατικό εναγκαλισμό των συνθημάτων της Ν.Δ.: Καταγγέλλει ευθέως το «αδηφάγο κράτος» και προαναγγέλλει, εξίσου ευθέως, τη μαθηματική αποτυχία της σταθεροποιητικής πολιτικής των τελευταίων δύο χρόνων στην οικονομία. Εκθέτει ακόμη την ασυνέπεια του ίδιου του πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου, στο πρόσωπο του οποίου έχουν άλλωστε συγκεντρωθεί με συνέπεια τα αντιπολιτευτικά πυρά τους τελευταίους λίγους μήνες.

Ο Κ. ΣΗΜΙΤΗΣ υπήρξε πάντως συνεπής προς το προσωπικό του προφίλ – και μάλιστα θα μπορούσε να πει κανείς πως η παραίτησή του αποτέλεσε μια πρώτης τάξεως προσωπική πολιτική επένδυση για τη μεταπαπανδρεϊκή εποχή... Η αντίληψη Σημίτη αντιπροσώπευε, αντιπροσωπεύει την τεχνοκρατική αντίληψη των αστικών δυνάμεων μέσα στο ΠΑΣΟΚ, που βλέπουν σε μακροπρόθεσμη βάση το πρόβλημα της ανάπτυξης και του κοινωνικού μετασχηματισμού και όχι πάνω στη βάση συγκυριακών εκλογικών σκοπιμοτήτων. Γι' αυτό και ο τ. υπουργός Εθνικής Οικονομίας απήλθε συναποκομίζοντας μαζί του την αξιοπιστία της κυβέρνησης έναντι των επιχειρηματικών κύκλων, αλλά και των δυτικών οικονομικών κέντρων. Απήλθε δηλαδή συναποκομίζοντας ένα κεφάλαιο για το οποίο πολύ είχε κοπιάσει τα τελευταία δύο χρόνια ο Α. Παπανδρέου, και το

οποίο είναι αμφίβολο αν μπορεί να ξαναπροσελκύσει ο κ. Ρουμελιώτης. Και τούτο παρά το γεγονός ότι πέρασε επιτυχώς τις εξετάσεις του από το Εκτελεστικό Γραφείο του ΠΑΣΟΚ, όπου έσπευσε προ της ορκωμοσίας του!

ΘΥΣΙΑΖΟΝΤΑΣ την πολιτική Σημίτη, ο Ανδρέας Παπανδρέου εγκαταλείπει τη σθεναρή στροφή του '85 προς την ανάγκη του αστικού εκσυγχρονισμού. Και προσφεύγει στη δοκιμασμένη συνταγή (δοκιμασμένη και από μια ορισμένη κυβέρνηση της Ν.Δ. μεταξύ 80 – 81) του μικροαστικού λαϊκισμού. Ο πρωθυπουργός εγκαταλείπει με άλλα λόγια την προσπάθεια ν' ανακηρυχθεί σε εθνάρχη. Και ξαναγίνεται, στο κατώφλι του προεκλογικού 1988, ο ηγέτης ενός κόμματος. Θυσιάζοντας την πολιτική Σημίτη, ο Ανδρέας Παπανδρέου επέλεξε την εκλογική συγκυρία, προέταξε την εκλογική σκοπιμότητα. Εκλογική σκοπιμότητα υπαγορευμένη από την υπόκωφη οργή της μεγάλης μικροαστικής μάζας, που πλήρωσε και πληρώνει το κύριο κόστος της λιτότητας.

Η ΣΤΡΟΦΗ αυτή επωαζόταν μέσα στο ΠΑΣΟΚ από το καλοκαίρι ήδη. Προανάκρουσμά της μπορεί να διακρίνει κανείς και στην πρωθυπουργική ομιλία στην Έκθεση της Θεσσαλονίκης, τον περασμένο Σεπτέμβριο. Ο τρόπος με τον οποίο εισηγήθηκε τελικά η στροφή, έχει μάλλον δευτερεύουσα σημασία. Να έπεισαν άραγε ορισμένοι σύμβουλοί του τον κ. Παπανδρέου ότι, αιφνιδιαζοντας για μια ακόμη φορά, για μια ακόμη φορά θα έκλεβε την παράσταση; Να τρόμαξε άραγε ο πρωθυπουργός μπροστά στην επειλούμενη χιονοστιβάδα των απεργιών, που ακολούθησε την αρχική εξαγγελία για συνέχιση της οικονομικής πολιτικής Σημίτη από το ΑΣΟΠ; Στο επίπεδο αυτό, σημασία δεν έχει η όποια κριτική γραφείου αλλά τα αποτελέσματα των επόμενων σφυγμομετρήσεων της κοινής γνώμης – του σταθερού αυτού άξονα αναφοράς όλων των κομματικών χειρισμών.

ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ, ότι η άποψη Σημίτη για τη σταθερή συνέχιση της λιτότητας έβλεπε ως φυσική ημερομηνία των επομένων εκλογών τον Ιούνιο του 1989.

Γι' αυτό και μετέθετε για τις αρχές του σωτήριου (όπως ήλπιζε) εκείνου έτους την υλοποίηση όλων των οικονομικών ελαφρύνσεων και παροχών: Από τις φορολογικές απαλλαγές ως τις συντάξεις των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, από τη μείωση της τιμής των αυτοκινήτων ως τις πραγματικές αυξήσεις συντάξεων και μισθών. Το χρονοδιάγραμμα αυτό προσέκρουε σε άλλα στελέχη πρώτης γραμμής του ΠΑΣΟΚ, όπως ο Γ. Γεννηματάς ή ο Μένιος Κουτσόγιωργας, που βρίσκονταν πιο κοντά στη λαϊκή του βάση και αμφισβητούσαν τη δυνατότητα της κυβέρνησης να διατηρήσει την κατάσταση υπό έλεγχο (δηλαδή τις κοινωνικές δυνάμεις σε αδράνεια) μέχρι τον Ιούνιο του 1989. Η εκτίμηση αυτή δικαιώθηκε όχι μόνο από το επαπειλούμενο κύμα απεργιών, αλλά και από την πρόσφατη φοιτητική αναταραχή. Μέσα στο πλαίσιο τούτο ωρίμασε η θεαματική μεταστροφή του Α. Παπανδρέου. Από αυτή την άποψη, θα μπορούσε κάπως σχηματικά να πει κανείς ότι ο Κ. Σημίτης ήταν το πρώτο θύμα του ανασκίρτηματος του φοιτητικού κινήματος! (Το ότι, καθώς φαίνεται, του προσεφέρθηκε σε αντάλλαγμα το υπουργείο του κ. Τρι-

τη, μάλλον καταδειχνει ποιο θα είναι το επόμενο θύμα...).

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ για την κυβέρνηση Παπανδρέου είναι ότι η στροφή της περασμένης Τετάρτης δημιουργήσε νέα – και ανεξέλεγκτα – δεδομένα. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός εμφανίστηκε τελικά να υποχωρεί άτακτα υπό την κατακραυγή της λαϊκής αντίδρασης. Η υποχώρηση αυτή θα αρκεί άραγε για να εκτονωθεί ο κοινωνικός αναβρασμός, ώστε να προωθηθεί απρόσκοπτα ο αρχικός σχεδιασμός για εκλογές μέσα στο '89; Ή οι εργαζόμενοι θα ερμηνεύσουν τη στροφή 180 μοιρών του πρωθυπουργού και την πτώση Σημίτη ως αδυναμία της κυβέρνησης και θα προχωρήσουν σε κλιμάκωση των διεκδικήσεων και κινητοποιήσεών τους; Στην πρώτη περίπτωση, ο εσπευσμένος χειρισμός Παπανδρέου αυτής της εβδομάδας θα λειτουργήσει σαν το άνοιγμα μιας βαλβίδας ασφαλείας. Στη δεύτερη περίπτωση, θα ισοδυναμεί με το άνοιγμα των ασκών του Αιόλου: Η χιονοστιβάδα των λαϊκών κινητοποιήσεων θα επιταχύνει μοιραία τις πολιτικές εξελίξεις και όταν λέμε πολιτικές εξελίξεις εννοούμε βέβαια εκλογές.

ΕΤΣΙ, η παραίτηση Σημίτη υποδήλωσε την αδυναμία χάραξης μακροπρόθεσμης πολιτικής μπροστά στην εκλογική συγκυρία και σκοπιμότητα. Ταυτόχρονα όμως, η παραίτηση Σημίτη σηματοδοτεί και την αδυναμία του πρωθυπουργού Α. Παπανδρέου να θέσει υπό έλεγχο τις πολιτικές εξελίξεις – όπως τον παλιό καλό καιρό. Η παραίτηση Σημίτη σήμανε ουσιαστικά το καμπαράκι για τον τελευταίο γύρο ανάμεσα στον πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ και τον πρόεδρο της Ν.Δ.

Πολιτική
ανάλυση
του ΝΙΚΟΥ
ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΤΙ ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΦΑΡΣΟΚΩΜΩΔΙΑ

Προμελετημένη κίνηση ή απώλεια ψυχραιμίας

Ο απατημένος σύζυγος το μαθαίνει πάντα τελευταίος. Αυτό ακριβώς συνέβη και στην περίπτωση του κ. Κ. Σημίτη. Ο συμπαθής καθηγητής πληροφορήθηκε την ανατροπή της εισοδηματικής του πολιτικής, από τα έδρανα της Βουλής. Ο «εραστής» των αιφνιδιασμών κ. Α. Παπανδρέου τον εκθρόνισε θεαματικά, στην κατάμεστη αίθουσα της συκλήτου, σε μια ύστατη προσπάθεια εξευμενισμού της λαϊκής οργής. Οι επίλεκτοι «Πράσινοι» της λίστας χειροκρότησαν ενθουσιασμένοι. Οι «Βένετοι», όταν συνήλθαν από την πρώτη έκπληξη, ξέσπασαν σε αποδοκιμασίες. Ο καρατομηθείς τσάρος, διατήρησε την ψυχραιμία του και φέρθηκε σχεδόν ιπποτικά. Προσπέγραψε το πρακτικό της άχαρης τελετής περιοριζόμενος να σχολιάσει χαμηλόφωνα την «προδοτική» στάση του Πόντιου Πιλάτου. Στη συνέχεια ένιψε και αυτός – με τη σειρά του – τας χείρας του: Αμαρτίαν ουκ έχω για τα μελλούμενα, δήλωσε χαρακτηριστικά. Την πατρική αυθεντία, όμως, του γενάρχη της Αλλαγής δεν τόλμησε να την αμφισβητήσει. Παρέμεινε στο «μαντήρι»...

Τι σκεπτόμενοι παρατηρητές αναρωτήθηκαν: Τι κρύβεται πίσω από την καλοπαιγμένη αυτή πολιτική φαρσοκωμωδία; Γιατί θυσιάστηκε ο συμπαθής καθηγητής; Ήταν μια προμελετημένη και καλοζυγισμένη πολιτική κίνηση του «άρχοντα»; Ή μήπως, αντίθετα, η «καρατόμηση» υπήρξε αποτέλεσμα μιας ακόμη αψυχολόγητης – παρορμητικής – ενέργειας του κ. Α. Παπανδρέου, σε στιγμή απώλειας της ψυχραιμίας του;

Όλες οι ενδείξεις συγκλίνουν στην εκτίμηση ότι ο Ανδρέας Παπανδρέου λειτούργησε, για άλλη μια φορά, ως ψυχρός εκτελεστής. Άφησε τον υπουργό του να «εκτεθεί», ανακοινώνοντας μια σφικτή εισοδηματική πολιτική για το '88, μέτρησε τις αντιδράσεις των συνδικατών και του Τύπου και πήρε τη μεγάλη απόφαση. Η επερχόμενη κοινωνική αναταραχή έπρεπε να αντιμετωπισθεί «εν τη γενέσει» της. Η φθαρμένη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αιμοραγούσε ήδη στο μέτωπο της Παιδείας. Δεν είχε, λοιπόν, τη δύναμη να ανοίξει νέα μέτωπα...

Η κίνηση του πρωθυπουργού εξυπηρέτησε τρεις παράλληλους στόχους:

- Ανατρέποντας την περιοριστική πολιτική

του κ. Σημίτη, αλλά και τον ίδιο τον υπουργό, δημιούργησε προς στιγμήν ένα κλίμα ευφορίας στους εργαζόμενους, οι οποίοι είχαν ήδη σηκώσει τις σημαίες των κινητοποιήσεων και των απεργιών. Παράλληλα «φόρτωσε» τις ευθύνες της δίχρονης λιτότητας στην πλάτη ενός και μόνο στελέχους, σε μια προσπάθεια να μην χρωθεί προσωπικά το βαρύ πολιτικό κόστος της οικονομικής κρίσης. Πρώτος στόχος, λοιπόν, της πρωθυπουργικής παρέμβασης ήταν η «πρόληψη» της κοινωνικής αναταραχής και η επίρριψη όλων των πολιτικών ευθυνών για την κρίση στον κ. Κ. Σημίτη.

• Ο δεύτερος στόχος ήταν να μην χαθεί για το ΠΑΣΟΚ το χαρτί των πρόωρων εκλογών. Να κρατήσει, δηλαδή, ο πρωθυπουργός στο μανίκι του τον «άσο» ενός πιθανού εκλογικού αιφνιδιασμού την άνοιξη του '88. Οι οικονομικοί στόχοι του κ. Κ. Σημίτη είχαν έλθει σε πλήρη αντίθεση με τους πολιτικούς στόχους του κ. Παπανδρέου. Ο πρωθυπουργός βλέπει την οικονομία ως μία και μόνο παράμετρο του πολιτικού παιχνιδιού. Όταν, λοιπόν, διαπίστωσε ότι η παράμετρος αυτή μπορεί να αποβεί απαγορευτική για τους πολιτικούς σχεδιασμούς του, παρενέβη αστραπιαία. Ανέτρεψε την εισοδηματική πολιτική και δημιούργησε ένα κλίμα προσδοκίων και ελπίδας προκειμένου να κρατήσει ανοικτό το ενδεχόμενο μιας πρόωρης προσφυγής στις κάλπες. Άλλωστε, το ΠΑΣΟΚ δεν θα κατέβει στις επόμενες εκλο-

γές με σημαία του την οικονομία. Υπάρχουν άλλα θέματα, στα οποία έχει μεγαλύτερες δυνατότητες ελιγμών και χειρισμών. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει σε καμιά περίπτωση ότι θα αφήσει τον οικονομικό παράγοντα – τη λιτότητα – να εξελιχθεί σε αγιάτρευτη γάγγραινα και να δηλητηριάσει την προς τα έξω εικόνα του κινήματος. Κάτι τέτοιο θα ήταν καταστρεπτικό. Θα ακύρωνε όλους τους σχεδιασμούς και θα «έκαιγε» όλους τους – άλλους-«άσους»... Δεύτερος στόχος, λοιπόν, της πρωθυπουργικής παρέμβασης ήταν να αμβλυνθεί η λαϊκή δυσφορία από τη λιτότητα, ώστε να μείνει ανοικτό το πεδίο, για την αξιοποίηση των άλλων εκλογικών όπλων του κινήματος.

• Η αιφνιδιαστική, όμως, αυτή κίνηση του πρωθυπουργού εξυπηρέτησε και μια άλλη – εξίσου σημαντική σκοπιμότητα: Ο κ. Α. Παπανδρέου θυσίασε τον υπουργό Εθνικής Οικονομίας στο «βωμό» της αποκατάστασης κάποιων στοιχειωδών εσωκομματικών και ενδοκυβερνητικών ισορροπιών. Το Εκτελεστικό Γραφείο του κινήματος και οι ουκ ολίγοι εκπρόσωποί του στο υπουργικό συμβούλιο, ασκούσαν εδώ και πολύ καιρό έντονες πιέσεις, προκειμένου να εγκαταλειφθεί η «δεξιά» τεχνοκρατική πολιτική του κ. Σημίτη και να υιοθετηθεί μια φιλολαϊκότερη αριστερίζουσα οικονομική αντίληψη. Οι αριστεροί «Γκερίλα» του κινήματος επικέντρωσαν, λοιπόν, τα πυρά τους στο πρόσωπο του κ. Κ. Σημίτη που

ήταν ο κύριος εκπρόσωπος των τεχνοκρατών. Ο πόλεμος της φθοράς είχε ήδη αρχίσει πολύ πριν τον τελευταίο κυβερνητικό ανασχηματισμό και οδήγησε στην προχθεσινή «καρατόμηση». Στη θέση του συμπαθούς καθηγητή προωθήθηκε ο εξίσου συμπαθής, αλλά εσωκομματικά αδύναμος κ. Τ. Ρουμελιώτης. Ο νέος υπουργός Εθνικής Οικονομίας απέδειξε ήδη στα πρώτα εικοσιτετράωρα της θητείας του ότι σέβεται την κομματική ιεραρχία και ιδιαίτερα το Εκτελεστικό Γραφείο. Οι αποφάσεις για την εισοδηματική πολιτική θα λαμβάνονται πλέον στα γραφεία της οδού Χαριλάου Τρικούπη... Τρίτος λοιπόν στόχος της πρωθυπουργικής παρέμβασης ήταν η αποκατάσταση των εσωκομματικών ισορροπιών, με την ενίσχυση του Εκτελεστικού Γραφείου και ειδικότερα της αριστερής του πτέρυγας εν όψει εκλογών...

Το θέμα είναι, όμως, αν οι στόχοι αυτοί εξυπηρετούνται πράγματι από την προχθεσινή αιφνιδιαστική κίνηση του πρωθυπουργού. Αν δηλαδή τα αποτελέσματα της παρέμβασής του θα δικαιώσουν τις προσδοκίες του. Η απάντηση είναι σαφώς αρνητική. Η απομάκρυνση του κ. Σημίτη και η αλλαγή της εισοδηματικής του πολιτικής όχι μόνον δεν θα λύσουν τα προβλήματα της κυβέρνησης, αλλά αντίθετα θα τα επιτείνουν. Οι εισοδηματικές παροχές προς τους εργαζόμενους που εξαγγέθηκαν από τον ίδιο τον πρωθυπουργό, δεν πρόκειται να γίνουν αισθητές στην τσέπη τους. Πρόκειται για πενήνχρο άνοιγμα, που δεν είναι ικανό να γιατρέψει τις πληγές της δίχρονης λιτότητας. Αντίθετα, μάλιστα, είναι πολύ πιθανό να δημιουργηθεί στην κοινή γνώμη η εντύπωση ότι η κυβέρνηση εμπαίζει το λαό, για άλλη μια φορά. Παράλληλα, και αν ακόμη οι παροχές έχουν κάποιο πραγματικό αντίκρισμα, αυτό δεν πρόκειται να γίνει αισθητό πριν περάσουν εξίως οκτώ μήνες. Όσο για τις επιπτώσεις των δήθεν φιλολαϊκών αυτών παροχών και ανοιγμάτων στους οικονομικούς δείκτες – και κυρίως στον πληθωρισμό – αυτές θα είναι άμεσες και καταλυτικές. Μήπως, λοιπόν, η αποπομπή Σημίτη και η ανατροπή της εισοδηματικής του πολιτικής απομακρύνουν – αντί να φέρνουν πιο κοντά – την ανάκαμψη της οικονομίας; Μήπως απομακρύνουν, στην ουσία, την εισοδηματική ανακούφιση των εργαζομένων; Μήπως αποδειχθούν «μούμεραγκ» για τον πρωθυπουργό;

Από τον Ν.Χ.

ΚΩΣΤΑΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

Το πάδημα που δεν έγινε μάδημα...

Ο καθηγητής Κώστας Σημίτης δεν πέφτει για πρώτη φορά θύμα της μανίας του... Κρόνου. Η πρώτη οδυνηρή εσωκομματική του περιπέτεια στα χρόνια της ΠΑΣΟΚικής αντιπολίτευσης, του είχε στοιχίσει μια περιποιημένη διαγραφή και βέβαια την έξωσή του από το Εκτελεστικό Γραφείο του Κινήματος. Τότε είχε πληρώσει το περιβόητο εκείνο σύνθημά του για την «Ευρώπη των λαών», το οποίο οι σύντροφοί του ερμήνευσαν ως άκριτα φιλοΕΟΚικό και τον απέπεψαν με το στίγμα του «δεξιού».

Η αλήθεια, όμως, είναι διαφορετική. Ο κ. Κ. Σημίτης και αριστερός είναι και μαρξιστής είναι, αλλά και ρεαλιστής πολιτικός είναι. Ως εκ τούτου, όταν ανέλαβε την ηγεσία του οικονομικού τομέα συμπεριφέρθηκε σαν γνήσιος τεχνοκράτης και έδωσε τη μάχη του – όχι με το φάντασμα του «δεξιού μπαμπούλα» και των «μονοπωλίων» – αλλά με τον υπαρκτό κίνδυνο της οικονομικής κατάρρευσης – με τον κίνδυνο που απεικονιζόταν ότι υπάρχει και απειλεί το έθνος οι ίδιοι οικονομικοί δείκτες.

Αυτό που δεν κατάλαβε ποτέ ο συμπαθής καθηγητής της Παντείου είναι ότι ο πολιτικός ρεαλισμός και η τεχνοκρατική οικονομική του αντίληψη δεν μπορούσαν με κανένα τρόπο να συμβαδίσουν με τον αριστερόστροφο λαϊκισμό και την ψευτοεπαναστατικότητα μιας μεγάλης και σημαντικής μερίδας στελεχών του ΠΑΣΟΚ. Δεν το κατάλαβε και – βέβαια – το πλήρωσε. Όπως δεν κατάλαβε και ότι η παραμονή στην εξουσία είναι πλέον η μόνη «ιδεολογία», τόσο για τον Α. Παπανδρέου, όσο και για το ΠΑΣΟΚ. Και επέμεινε, μέχρι τέλους, να εργάζεται για «το καλό του έθνους». Το προηγούμενο πάθημά του δεν του έγινε μάθημα... Αν και αρχή της μάθησής είναι η... επανάληψη.

Σημαντική άνοδο σημείωσε η τιμή του χρυσού την εβδομάδα που πέρασε στις αγορές του Λονδίνου και της Ζυρίχης. Πιο συγκεκριμένα, η τιμή του πολύτιμου μετάλλου - σε δολάρια ανά ουγγιά - έκλεισε την Παρασκευή το απόγευμα στις 478,50 και 477,60 αντίστοιχα, έναντι του κλεισίματος της προηγούμενης Παρασκευής στα 464 και 466 δολάρια ανά ουγγιά.

ΧΡΗΜΑ

ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ
Κυριακή
29 Νοεμβρίου 1987 13

ΔΟΛΑΡΙΟ

ΜΑΡΚΟ

ΛΙΡΑ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΓΑΛ. ΦΡΑΓΚΟ

ΛΙΡΕΤΤΑ

ΓΙΕΝ

Σημαντική πτώση σημείωσε το αμερικανικό νόμισμα. Άνοιξε με 132,246 δρχ. και έκλεισε με 131,067 δρχ.

Μικρή άνοδο του γερμανικού νομίσματος. Άνοιξε με 78,982 δρχ. και έκλεισε με 79,002.

Αξίολογη η άνοδος της αγγλικής λίρας. Άνοιξε με 235,986 δρχ. και έκλεισε με 236,457 δρχ.

Ουσιαστικά σταθερό παρέμεινε το γαλλικό νόμισμα. Άνοιξε με 23,243 δρχ. και έκλεισε με 23,222 δρχ.

Στα ίδια επίπεδα παρέμεινε η ιταλική λιρέτα. Άνοιξε με 10,718 δρχ. (100 μονάδες) και έκλεισε με 10,707 δρχ.

Ανεπαίσθητη η άνοδος του ισπανικού νομίσματος. Άνοιξε με 97,871 δρχ. (100 μονάδες) και έκλεισε με 97,937 δρχ.

Δείκτες

Του ΔΗΜ. ΛΕΒΕΝΤΑΚΟΥ

Τα 34 αργύρια της προδοσίας

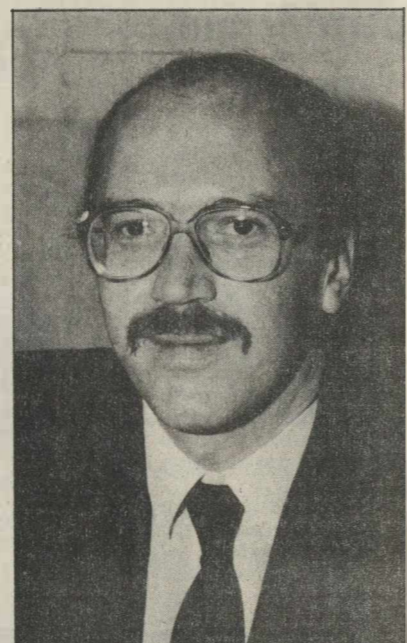
Το μέλλον της ελληνικής οικονομίας δεν πουλήθηκε ακριβώς για τριάντα αργύρια, αλλά για περίπου τριάντα τέσσερα δισεκατομμύρια. Η από Βουλής κατάργηση του υπουργού Εθνικής Οικονομίας κ. Σημίτη κόστισε τυπικά, μόλις 14-15 δισ. δρχ. Το πραγματικό όμως κόστος, αυτό που όλοι θα πληρώσουμε (πληρώνουμε ήδη) είναι τρομακτικό. Επειδή μπορεί να σας μπερδέψω με τους αριθμούς, να εξηγήσουμε αμέσως. Ποια είναι τα 34 δισεκατομμύρια; Να σας πούμε. Τα 20 δισ. δρχ. είναι αυτά της έκτακτης εδ' από εισφοράς του κ. Τσοβόλα στις μεσαίες και μεγάλες επιχειρήσεις. Τα 14 δισ. δρχ. είναι το οικονομικό κόστος, το άμεσο και εμφανές για τον προϋπολογισμό, από τον μη ετησιοχρονισμό της ΑΤΑ του πρώτου τετραμήνου του '88.

ΤΑ «ΝΑΙ ΜΕΝ ΑΛΛΑ» ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΠΟΥ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ

-Τι είχες Ακριτιδίδη μου; -Τι είχα πάντα...

Του Θ. ΣΑΟΥΛΙΔΗ

Η πολιτική τιμών, δηλαδή η διαδικασία έγκρισης αυξήσεων στις τιμές των εκατοντάδων χιλιάδων προϊόντων και υπηρεσιών, βρίσκεται για μια ακόμη φορά στο επίκεντρο των ενδιαφερόντων των παραγωγικών τάξεων. Οι εντυπώσεις από τις πρόσφατες κυβερνητικές εξελίξεις, που οδήγησαν στην παραίτηση Σημίτη, έχουν ως ένα βαθμό μετριασθεί, λόγω της τοποθέτησης στο υπουργείο Εθνικής Οικονομίας του κ. Ρουμελιώτη, γνωστού για τους ήπιους και συναινετικούς χειρισμούς του, απαραίτητους σ' αυτή τη φάση, που η οικονομία περνάει δύσκολες ώρες.

Θα συνεχίσει άραγε ο νέος υπουργός Εμπορίου τους συναινετικούς χειρισμούς του προκάτοχου του κ. Ρουμελιώτη;

που είναι και το γενικό αίτημα του επιχειρηματικού κόσμου, ωστόσο ήταν μια ανεκτή διαδικασία. Αυτό συνέβησαν μέχρι την περασμένη Παρασκευή, που ανέλαβε καθήκοντα υπουργού Εμπορίου ο κ. Νικ. Ακριτιδίδη. Οι διαβεβαιώσεις που έδωσε προχθές ότι θα διατηρήσει την ίδια πολιτική και ότι θα συνεχίσει να την

εφαρμόζει «σκιώθηκαν» οπωσδήποτε από την έμμση αλλά σαφέστατη προειδοποίηση ότι όλα αυτά ισχύουν υπό την προϋπόθεση ότι θα υπάρχει ομαλότητα στην αγορά. Αυτή η διευκρίνιση σημαίνει πρακτικά ότι όσες κατηγορίες προϊόντων «εφευδύνονται» από τις συμφωνίες, θα αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο υπαγωγής στη διατίμηση. Πρόκειται οπωσδήποτε για μια απειλή, η οποία προκύπτει από την πρώτη στιγμή επιφυλάξεις, οι οποίες ενισχύονται και από το «παρελθόν» του κ. Ακριτιδίδη, που είναι γεμάτο συγκρούσεις και αντιθέσεις με τις παραγωγικές τάξεις. Τα ερωτήματα λοιπόν που δημιουργούνται και θέλουν απάντηση είναι:

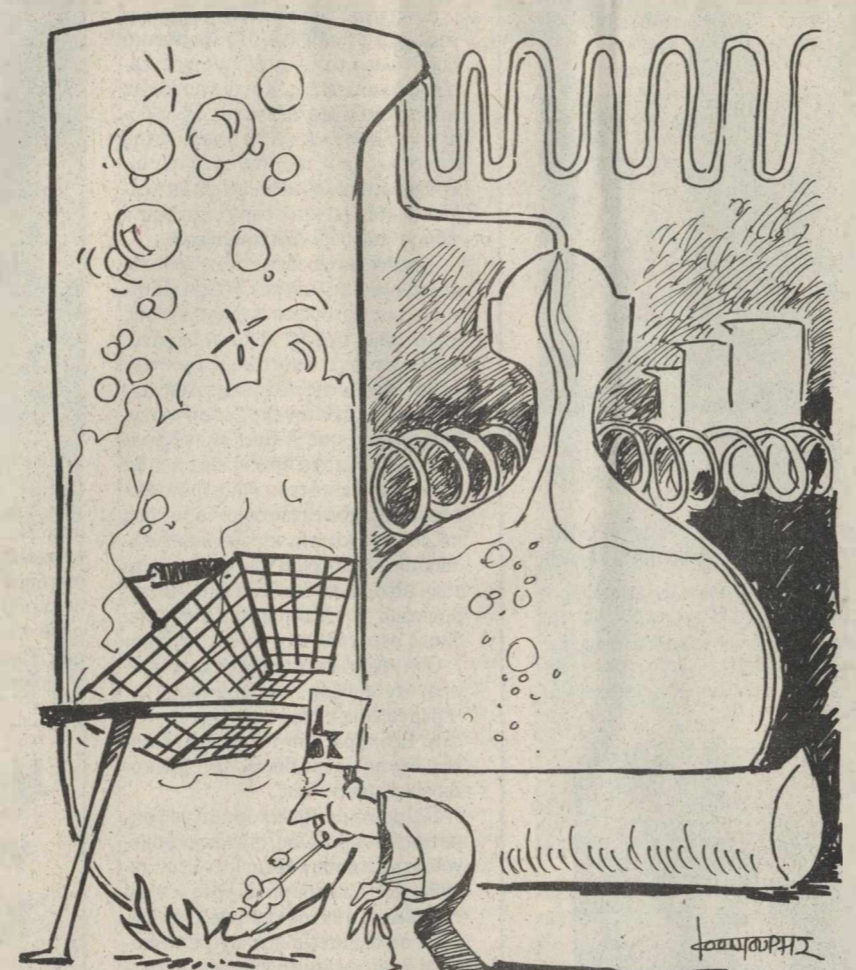
Παρά τις διαβεβαιώσεις, του για τέταρτη φορά υπουργού κ. Ν. Ακριτιδίδη η διατίμηση απειλεί πάλι την αγορά.

Ο πρόεδρος της Ενωσης Διαφημιστικών Εταιρειών Ελλάδας κ. Νικ. Λεούσης μίλησε πρόσφατα στο ευρωπαϊκό συνέδριο της «CITA» που διοργανώθηκε στο ξενοδοχείο «Αστήρ» Συνταγματός, με θέμα: «Η διαφημιστική εικόνα στην Ελλάδα σήμερα». Τη διοργάνωση του συνεδρίου στην Αθήνα είχε η «INTERPRESS A.E.», που είναι μέλος της «CITA», η οποία έχει 35 μέλη σ' όλο τον κόσμο (τα 21 είναι στην Ευρώπη).

Στη συνέχεια για λόγους που δεν έχουν ακόμη γίνει πλήρως γνωστοί ο πρωθυπουργός αποφάσισε να δηλώσει άγνοια

Με ποιες αλχημείες δέλουν να κρατήσουν τον τιμάρηδρο

Τα αποτεύοισ οίγοορα αντικείμενα μελέτης και προβληματισμού, αν δεν αφορούσε τη χώρα μας, η μεθοδολογία που ακολουθεί η κυβέρνηση στο ΠΑΣΟΚ, για να συγκρατήσει τον τιμάρηδρο σε λογικά πλαίσια. Και το τραγικό της όλης υπόθεσης είναι ότι οι «αλχημείες» αυτές των υπουργών, τίθενται υπόψη του πρωθυπουργού κ. Α. Παπανδρέου οικονομολόγου, ο οποίος δεν έχει απορρίψει. Αντίθετα μάλλον επιτελείο των υπουργών τους υπεισέρχονται κυβερνητικούς παράγοντες, γιατί δεν τις έδωσαν σε χρήση πιο νωρίς. Και όμως δεν πρόκειται περί υποβολής. Ο κ. Παπανδρέου σε σύσκεψη που είχε στις αρχές της περασμένης εβδομάδας στο Καστέρι με το οικονομικό επιτελείο των υπουργών του, αναζήτησε μεθόδους συγκράτησης του τιμάρηδρου, ο οποίος βαίνει αιώνας πάνω από 17%, αρκετά υψηλότερα από τις κυβερνητικές προβλέψεις στις αρχές του έτους. Ενδεικτικού του ανεπάρκτου ισχυρισμού αποτελεί και η εξέλιξη του τιμάρηδρου, όπως ανακοινώθηκε πριν λίγες ημέρες από τη Στατιστική Υπηρεσία. Ενώ η κυβέρνηση τον περασμένο Ιανουάριο είχε προβλέψει ύψος τιμάρηδρου 10%, για να αναθεωρήσει τον Σεπτέμβριο από τον πρωθυπουργό στη ΔΕΘ όπου νέο ύψος καθορίστηκε το 14,5%, βλέπουμε τώρα ότι μετά την αύξηση 3,1% του περασμένου μήνα είναι αμφίβολο αν θα συγκρατηθεί έστω στο 17%.

Πάντως τα περιβόλια ελιγμών δεν είναι μεγάλα. Τη... νύφη θα πληρώσει πάλι η αγορά και μάλιστα σε μια κρίσιμη περίοδο όπως είναι η σημερινή και ενόψει των χριστουγεννιάτικων εορτών. 'Ηδη το υπουργείο Εμπορίου έχει προχωρήσει από καιρό στη μεθόδεση χάλκευσης του τιμάρηδρου, αφενός μεν με τη δεκαήμερη προσφορά σε διάφορα είδη που εγκρίνει συλλήβδην και αφετέρου στο δίμηνο πάγωμα των τιμών στα είδη ένδυσης - υπόδησης, όπου εκτός των άλλων υποχρεώνεται ο εμπορικός κόσμος να πουλάει με 10% έκπτωση. Η μεθοδολογία αυτή, όπως είναι γνωστό, έχει προκαλέσει σοβαρά ζητήματα στις σχέσεις υπαλλήλων - εργοδότη, αφού οι τελευταίοι βλέπουν για μια ακόμη φορά να συρρικνώνονται τα ανύπαρκτα κέρδη τους με τις ευλογίες της κυβέρνησης και να θυσιαστούν στο βωμό των κομματικών σκοπιμότητων. Όπως είναι γνωστό και έχει επισημανθεί από την Ένωση Εμπορικών Σλλόγων Ελλάδος, φέτος είχαμε γύρω στους οκτώ μήνες προσφοράς ειδών, είτε με τη μορφή των κα-

ΔΗΜΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΥΓΕΙΑ

Πρόγραμμα Προληπτικής Ιατρικής στα Δημοτικά Διαμερίσματα.

Η Επιτροπή Υγείας του Δήμου Αθηναίων διοργανώνει στα Δημοτικά Διαμερίσματα σειρά ομιλιών για θέματα υγείας, που άρχισαν από τις 23 Νοεμβρίου 1987 και θα συνεχιστούν ως τις 25 Ιανουαρίου 1988 κάθε Δευτέρα 8-10 μ.μ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

2ο Διαμέρισμα

Τριβανιάου 29 ΜΕΤΣ
Αίθουσα 2ου διαμερίσματος
Πληροφορίες: τηλ. 9230555 - 9231114

ΘΕΜΑ: Οι επιπτώσεις του καπνίσματος στην Υγεία

Ομιλητές:
- Ε. Καλοκαίριος - Ιατρός Χειρουργός, Διδάκτωρ Επιμελητή της Γενικής Νοσοκομείου Αθηνών
- Α. Αβραμίδης - Αμ. Επ. Καθηγητής Παιδιατρικής Καρδιολογίας
- Θ. Δασός - Δ/ντής τμήματος χειρουργικής Θώρακος Νοσοκομείου Ατροπαρτίας
- Ν. Δοντός - Χειρουργός Θώρακος Αμ. Επ. Καθηγητής

3ο Διαμέρισμα

Πολιτιστικό Κέντρο Αθηνόδωρου 61 Κ. Πετράλωνα
Πληροφορίες 3ου διαμερίσματος:
Ακταίου 28 και Νηλέως - Τηλ. 3421994 - 3451945

ΘΕΜΑ: Γυναικολογικός Καρκίνος - Ενημέρωση και πρόληψη

Ομιλητές:
- Γ. Παπαδημητρίου - Αμ. Επ. Καθηγητής Γυναικολογίας
- Α. Ανταράκης - Αμ. Επ. Καθηγητής Γυναικολογίας
- Γ. Σαββαΐδης - Ιατρός Γυναικολογίας
- Κ. Σαμαράς - Ιατρός Γυναικολογίας

4ο Διαμέρισμα

Αλεξανδρείας 35 - Κολωνός
Αίθουσα 4ου διαμερίσματος
Πληροφορίες τηλ. 5149941, 5149943

ΘΕΜΑ: Ψυχική Υγεία

Ομιλητές:
- Β. Κοντοδάκης - Ψυχίατρος, Λέκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
- Μ. Μαθιανού - Κοινωνική Ανθρωπολόγος
- Γ. Τρίκος - Ψυχίατρος, Λέκτωρ Πανεπιστημίου Αθηνών
- Γ. Χριστοδουλίου - Αμ. Καθηγητής Ψυχολογίας, Γενετικής και Αθηνών - Πρόεδρος Ελληνικής Ψυχιατρικής Εταιρείας

5ο Διαμέρισμα

Σχολικό Συγκρότημα Γκράβας Ταυγέτου 60 -
Πληροφορίες 5ου διαμερίσματος:
Κόντου 4 - Αγ. Λουκάς - τηλ. 2016057, 2231380

ΘΕΜΑ: Καρκίνος του μαστού - Ενημέρωση και πρόληψη

Ομιλητές:
- Μ. Παπακωνσταντίνου - Καρδ. - Παθολογοανατόμος Δ/ντής Ιατρικού Κέντρου Αθηνών
- Α. Κουτσολάνη - Κυτταρολόγος Δ/ντής Νοσοκομείου ΕΥΑΓΓΕΛΙΣ ΜΟΣ
- Ι. Λασιανίδου - Μουζακά - Ιατρός Γυναικολογίας Χειρουργός

6ο Διαμέρισμα

Πολιτιστικό Κέντρο Σχολής Ευελπίδων
Πληροφορίες 6ου διαμερίσματος:
Κεραλλειάς 46 - Τηλ. 8677178

ΘΕΜΑ: Ατμοσφαιρική ρύπανση και Υγεία

Ομιλητές:
- Θ. Σαλαμίνας - Ιατρός Ακτινολογίας
- Κ. Κατσιμάνη - Ιατρός - Λέκτωρ Πανεπιστημίου
- Α. Χατζάκης - Ιατρός Επιδημιολογίας

7ο Διαμέρισμα

Σχολικό Συγκρότημα: Βαρβάκη & Μομφεράτου -
Γκάζη - αίθουσα τελετών -
Πληροφορίες 7ου διαμερίσματος:
Λεωφ. Αλεξάνδρας 207 - τηλ. 6444835

ΘΕΜΑ: Επειγόντα Ιατρικά Προβλήματα - Τι πρέπει να γνωρίζει ο κάθε δημότης

Ομιλητές:
- Α. Παπαδημητρίου - Ιατρός Ανααισθησιολογίας Δ/ντής Νοσοκομείου ΕΥΑΓΓΕΛΙΣ ΜΟΣ
- Ι. Κολιούλας - Αμ. Επ. Καθηγητής Ορθοπαιδικίας
- Κ. Νικολαΐδης - Αμ. Επ. Καθηγητής Γαστρεντερολογίας

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗ

Η κυβέρνηση επανεξετάζει τη νέα εισφορά στη βιομηχανία

Υπάρχουν πληροφορίες και ενδείξεις ότι ήδη επανεξετάζεται η νέα εισφορά (η δεύτερη σε δύο χρόνια) στις επιχειρήσεις. Αυτό συμβαίνει επειδή η κυβέρνηση είναι τώρα πανικόβλητη για την αλλαγή του σκηνικού στην ελληνική οικονομία, την πτώση τιμών στο Χρηματιστήριο και το ενδεχόμενο έκτακτης ανατροπής της σταθερότητας στην οικονομία, από τη μεταβολή του κλίματος σε προεκλογικό.

Αλλά όπως φαίνεται και από δηλώσεις που έκανε μετά τη συνάντηση ο κ. Παπαλεξόπουλος, οι επιχειρημα-

τιες δεν φαίνεται πως έχουν πεισθεί για την αποτελεσματικότητα που μπορεί να έχουν οι κατόπιν εορτής καταναλωτικές δηλώσεις. Δηλώσεις όπως αυτές που έγιναν προχθές, ακόμη και από τον ίδιο τον πρωθυπουργό, η παρέμβαση του οποίου και το «κόκκινο» Σημίτη ήταν τα γεγονότα που πυροδότησαν την τορπίλη, η οποία έπληξε ήδη την οικονομία.

Μια από τις σκέψεις που έγιναν, είναι να μην αρθεί η εισφορά, αλλά να ατονήσει σωπαίως, δηλαδή να ψηφισθεί μεν, αλλά να μην εισπραχθεί, όπως δεν εισπραχθηκε και η προηγούμενη (φειτηνή) για την Καλαμάτα. Εντούτοις, η λύση αυτή έχει την ατέλεια ότι ως σωπαίως δεν εξασφαλίζει την ευρύτερη δημοσιότητα και επομένως τη βελτίωση του κλίματος για επενδύσεις στην Ελλάδα, κυρίως για το εξωτερικό. Γι' αυτό, χρειάζεται δημόσια παρέμβαση και επίσημη άρση της εισφοράς, που φοβάται όμως προς το παρόν η κυβέρνηση.